

Dagbok

HOPEN

1950/51

TR

Handwritten text, possibly a date or location, in blue ink.

Ena turen oppover.

Jon Björsting
Sjögaburg
som jeg arløste som bestyrer.

Lördag 15/7-50

Ja, så er vi da langt iveri i sjøen. Vi kom ikke fra
Nok-kaien før etter midnatt inntil, ender avgangen
var satt til kl 21 igårkvell. Det er så rart med over-
trua og fedagene. Jeg kom ombord i 1/2 tiden med
drosje og faderen, moderen, Björg, Per og Doris
var med på kaien. Jeg fikk dem til å gå nesten
med det samme. Jeg ville helst ha det slik, for det
er bedre å kuttet overvort enn å hale avskjed
i langdrag. Faderen kom imidlertid ombord og her
var Aage Hagerup og noen andre og noen flasker til
så det blei en "isdram". I 10-tia var vi en tur
oppe hos Hagerup til en flaske "øl". Senere kom
Ogerd og Doris en tur med på kaien og da var de
også ombord og så seg om uten omsider dro
de da avgårde og likeså faderen og Aage H. Så
var fru Finstad og hennes mor en tur på kaien, og
kl 12 kom onkel Bjel og tante Valborg bilende med
med julepakker og tok avskjed med oss. Så

var vi der senere
om aften og ei stund
over midnatt la vi
isvei. Så skulle vi
da spise og prate
en hel del så det
blei jo seint for vi
kom oss til køys.

Albert Pedersen som jeg var sammen med på "Fungulf"
i 8 mnd ca., er jo herombord som man kan se det bli
jo mange gamle minner å utdyppe! Sov til firkant
i 8-tiden idag, tidlig og tross så inn igjen og
sov til middag - jolsen og saftsuppe - så jeg er
nå godt utsovet. Spis er rolig. Lankulle
skoddeflak og litt gr. Styrt båten ei stund
for mors skyld. Det var langt fra så lett som i
styre "Fungulf". For en times tid sia laga Bjørne
og jeg en stor pøse grismat. Vi har jo 3 griseunger
i kasse på dekk som skal holdes i live hvis
mølig.

En finke ung gutt er også med. Han studier og
skal bli journalist, så dette er liksom en
studietur.

16/7-50 Snatt

var det gitar
og drum og
sang og mors
i messa. Jeg
kom ikke til

køys for kl 1/2 7 imorges. Jeg har vært litt uvenn
i magen igår kvell og særlig idag, men nå
er jeg helt fin. Jeg tror så sannelig jeg har
kjent sjøsyke. Jeg måtte gå fra middagsbordet
idag uten å ha spist tomte for det var noe mer-
vært over hele mavesystemet. Men jeg har
ikke kasta opp enda. Bjørne er heller ikke riktig
i form og Kubsung har lagt i et døgn, men er
opp nå i kvell. Det var ganske kraftig hvirving
i formiddag. Nå er klokka 12 og taka tykk og
småregn og vi skal snart være på Bjørnøya.

17/7-50

Vi kom til stasjonen på Björnøya i 26 tida i moras.
Tok iland et av Björnøy-varene som var lettest

tilgjengelig. Rodde
med mybåten Sitom
skad til Skogen og hadde
dørryge på slyp. På
B.øya stasjon ble det
bedre fiskest med
krum og 13 sorter

pålegg + spelegg
og fisk. De hadde det veldig flott der, men
så er jo stasjonen helt ny. Gøtt var ganske
lett å ta hele tiden så det var liten vits i å foto-
grafere. Vi gikk fra B.øya i 8-tida med kuro
for Skogen, og begynner å komme dit imidlertidlig
hengang. Derfra skal "Ungsel" tilbake til B.øya
for å losse det som vi ikke vil ha. Ellers er det
lite å skrive om. Vi har enda ganske rolig vær
men litt rulling; litt forkjølt er jeg blitt, men

forløp ikke slik at det gjør noe særlig. Jeg
har meg en notan av og til for å ha noe å gjøre.
I formiddag var jeg ganske alone; de andre
sov. Nou fe miser av vi av og til, men
hvorrest og ikke er det i massevis. Fra B.øya
hadde vi radioforbindelse med Skogen. De ventet
visst med lengsel og smerte

20/7-50 Ankom Skogen

den 18de om morran i
27 tida. Satte igang
med å ta iland saker
og ting mesten med
et samme. Brukte
to dørryge og motorbåt
så vi hadde nok å

gjøre iland med å ta i enna og fe slengt opp i fjera.
Jobba mesten i ett hjør til langt på kvellen.
Et forferdelig slit og møkkete heilt opp på oran.
Det var ei Guds lykke at sjøen var såpass

rolig. Da vi var ferdige med lossinga var det å hjelpe de avløste med å få ombord sin bagasje og det var ikke så lite

bare det. Bl.a. 14-15 tønner med Bjørnespekk og skinn og de veide ikke så lite. Så tok de med seg 11 hunder så vi har 3 voksne og en tisperhvalp igjen. De holder et skrekkelig spetakkel med hylinga si av og til. Ei stund over midnatt var vi endelig alene her, etter at manuskaput på "Ungsøl" hadde vært iland og fått en dram. "Blåsel" lå også på havna her for å laste to isbjørninger og en svensk jegermestare over i "Ungsøl". Ut på natta letta båtene anker og forsvant. Igår jobbe vi verre med å frakte sakene opp av fjera for at sjøen ikke skulle ta noe fra oss. Det har nemlig fiska på og så langgrünt som her er, så blir det bra brøtt som kommer inn.

over fjera. Vi rulla bl. a. opp 15 bensinfat og over 30 tønner - 50 og 100 kilos - med mel og salt og kjøtt og fisk og sild o.s.v. Så det er nok å stå i. For ikke å snakke om det fjellet av kasser og esker som vi har båret opp til husveggen og det fjellet av kull og koksekker som enda ligger i fjera. Det vil ta mange uker før vi får allt i hus. Foreløpig gjelder det bare om å få inn det som kan ta skade av å stå ute. Så er vi plaga av forkjølelse allesammen untatt Kulseng, og da er det jo desto tyngre å jobbe. Så er vi plaga med aggregatit, og må vel sette igang med å få det i ordren idag ellers blir vi snart uten strøm. Så har vi da ikke mere tid til overs enn vi må ha til å fore grisene og bikkjene og oss sjøl, og dessuten

sove litt. Vi ser ingen
mulighet for å ha noen
ordrede radiovalter, så
det blir bare foreløpig til
et en eller annen når

det er met-tid slipper det kan ha i hendene og
tar ds. og sender den i ei farlig fart. Men denne
tingenes rotete tilstand er jo heldigvis en overgang.
Når vi bare får sakene i hus, så bli det vel mere
anledning til å tenke etc, — f. eks. skrive dagbok.
Vi har allerede oppdaga en masse mangler ved
atstyret vi fikk med oss. Allt av kjøkkenutstyr
mangler, og det som er her er elendige greier.

Skrubber, koster, bøtter,
kullboksen, toilettsåpe
osv osv., fins ikke.

Sjøløst klarer vi oss,
men det blir ikke så
lettvindt akkurat.

og jeg ser meg ikke tid til å ta meg av måned- og
ukerjemner enda, så det får bare hope seg opp.
Vi kan være lykkelige og glad at vi ikke kom hit
snare enn vi gjorde. Igår formiddag kom drivisen
fra NO og ligger som et belte langs stranda og
hogger. Dertil er sjøen friska betraktelig på. Det
skulle ha blitt et jævla liv å få pikkepakket
iland nå. Det var jo jobb nok som det var.
Våre private effekter får bare stå som de står foreløpig.
Siden blir det vel tid nok til å komme iorden.

Så har jeg nå så for-
dømt vont i nesen
også. Jeg lå nemlig
i overkøy på "Ungsæl"
og siste natta ombord
da jeg skulle snu meg
i sørne, slo jeg nesen
i en tverrbjelke under
staket. En rød og hoven og øm i heile skaflet. Akkurat som
om det ikke var svært nok fra før !!

21/7-50

Ja, nå sitter jeg her og har det stilt og fudelig med god musikk i Sölvstuperen. Jeg skal ta matkvæla inatt. I dag har det vært lite jobbing. Været er så vøtt. Det er tåke og tett yr hele tida. Men et lite tak nå og da så mommer det da. Vi har snatt all provianten i hús. Men kull, koks og bensin og smøreolje står enda igjen å prekivere. Aggregatet fikk vi endelig til å gå. Ekrem og jeg har pusla med det i ledige stunder i et par døgn nå. Sladde seind forgasseren og skifta topplokk som var sprukket på ene sylindren og skifta lokk for fordelingskiva etc etc. Men i ettermiddag fant vi da feilen. Det var i tenningsanlegget, og når det var fiksa så gikk det som et urverk. Ladda batterier ikvell. Ellers er det igjen en ilke stort å skrive om. Jo forresten, så hadde vi litt skyteøvelse ikvell. Jeg skaut 15-20 skudd og det gikk slett ikke så vøtt. Og så er det maten da. Bjarne er jaggø fenomenal. Og så setter han pris på et godt måltid sjøl, så det blir ikke noe rofs her i gården. I dag var det

høvemiddag. Stikt lags med rømmesaus og blomkål og til dessert mydelig bl. fruktsuppe. Ei stor ovnstek har han laga til som vi går og smier av når vi har lyst. I går var det både grønnsaksuppe og steik. Ja, det er fine greier alltsammen. Til kvelds igjen hadde vi eter, kjøtt og fisk (hermetisk) som smakte fabelaktig. Ellers holder jeg nå enda på å se meg om i skuffen og skaps og gjøre meg kjent med skjemer og papir av alle slag som jeg nå kjenner til som betyrer. Det er litt av ei papirmølle her også. Stundene ja.

Vi har som sagt fire igjen: 3 voksne, Srikken, Rulle og Buster og en tispesvalp Verla. De er nesten altfor kjæle og selskapslyke. Verla følger oss overalt og ligger i veien. Bare vi stopper et sekund så legger hun seg på ryggen for å kjøles med. De tre voksne er like-dan, bare på en mer voldsom måte. De skal absdult hoppe opp og ta en om halvren og de er så sterke at selvom det er godt ment, så virker de litt for voldsomme. Var en tur og skulle snakke med dem

ideg, men jamen var det bra at jeg hadde
songryen på for jeg hadde svære skitkaken helt
oppå skuldrene eller labbene til Birsten. De
står i kjettingen hvor for seg for ikke å nå hver-
andre, for de loss straks de får innledning. Bare
Verda får gå løs, og hun er vist redd for å gå
bort til de store gutta. Bare vi viser oss utfor huset
så blir en tre helt ville av pure selskapsryken og hopper
faktisk fritt i luften så langt kjettingen rekken. Et
minne at ikke kjettingen ryker. Det hendu jo sjeldent,
men sjelden.

23/7-50 I går var det litt jobbing igjen. Det begynner
nå så smått å bli orden på saker og ting. Vi
sulla 15 bensin og 3 snøreljefat på plass i den stabel
ved maskinhusetveggen igjen. 2 fat bensin plantet vi
forresten opp ved "låva" hvor vi har reserve aggrugat
og reserve mel etc. I tilfelle brann er det godt
å seke litt spredt. Det egentlige proviant-
lageret er i maskinhuset, men har jo også

et stort rom fullstabelt her i brakka. De 25-30
"tømmene med mel, gisefor, kjøtt, fisk etc er allt
på plass. Og hele fjellet av kasser og kartonger med
matvarer og annet slikt som vi hadde utfor veggen
her, er nå i hus. Ideg er det søndag, mens
Kålsang og jeg bar i bingen 30 kullsekken for middag.
I år må ta det sånn jøom jø. Det er nå bare
kulla og koksen igjen, så er allt i hus. Antar hängen
er på ca 300 halvsekker. I går kvell laga Bjørne-
bankbiff med spilegg. Herlig. Etterpå gikk Ekrem
Kålsang og jeg en liten sporingstur. Vi tok med
to geværer, for en kan nåke ja sommurbjørn, og
vi skulle gjerne hatt en til hunderfor. Vi gikk
tvers over øya her. Her er likesom et side her
hvor stasjonen ligger. Ellers er det bratte
nifse fjellvegger rett i sjøen nesten overallt.
Det skal fins et eller to slike overganger
til andre steder på øya. Vi gikk altså tvers
over her, det tok ca 20 minutter rølig

oppenge til vi var i fjæra på andre sida. Det var nok så bratt å komme ned på andre sida, men der lå ei snøbre, så det var bare å sette seg på bakken, holde geværet løyst i lufta og seile ned. Så vandra vi langs fjæra og så etter hvalrossstener, men fant ikke noe. Derimot var det jo mye annet interessant å se på. Fugl var der i millioner av alle slag opp i de bratte bergene. Var borte i 3-4 timer. Skodda lå tett oppå sidet her, men det var ingen sak å finne fram allikevel. Føkjølsken herja funderer grassat og nå er det særlig Bjørne og Ekur som er sylta. Jeg er om det værste og Kulseng har jo ikke vært føkjølt i det hele tatt. I ettermiddag ordna, og kosta jeg i maskinhuset. Der så jo ut som et grisakus og verktøyet lå drosst omkring. Etter kveld gikk Bjørne, Kulseng og jeg en tur sørover

langs stranden. Der er noen voldsomme overhengende berg og sjøen går helt opp, så en kan bare komme fram ved fjære sjø. Allikevel bør en ha gammistøvler hvis det er dønning, og det er det visst alltid. På nordsiden av storsjøen er like danne berg og der går det ikke an å spasere forbi i det hele tatt. Nå bruke båt den veien. Vi fant tilsammen 1/2 kilo hvalrossstann. Jeg fant de to største bitene. Bare det kan bli litt svar sjø som snør opp med på fjæra, så finner vi vel mere. Så fant vi en dør bjørn i fjæra. En to-åring, så Bjørne. I dag har temperaturen holdt seg mellom 0 og +1, så her er ikke noe videre varme det er sikkert. Men har sett to slags blomster utsprengne, nemlig reinross og en liten fiolet som står tett i tett i mosen, - tror den heter saxifraga.

26/7-50 Ja nå er det et par dager siden jeg har skrevet. Tida går så fort. Det er alltid noe å

påse med, - foreløpig! Den 24de gikk allt brenalt i
bingene. Jeg gjetta bra når jeg auslo til 300 sekker; det
var 290. Alle sekke ble hugst ut overalt til tåk
og lufting. Om kvelden 24de gikk vi tur nordover stranda
så langt det går an å komme. Titta også inn i ei gammel
fangsthytte fra omkring århundreskiftet som står bare
et par hundre meter nord for stasjonen. Du så nifet
ut, forresten. Du saen tok jeg forresten overnøyen
i snekring. Jeg laga nemlig et lite bord som skal
stå i radiosen til å ha den nye telefonisenderen på.
Det blir veldig flott, om jeg så må si det sjøl. Igår
malte jeg det og sette det på plass. Sette opp en
benk på skottet til å starte generatoren med, og bora
hull i taket til kablene, for jeg vil ha generatoren
på loftet for å slippe støyen. Så nå er det klart
til å montere tfr-senderen. "En passant" kan
jeg nevne at maten blir bedre og bedre. Kjøerne
er ganske fenomenale. Igår var det laks og
rømme igjen (må jo få spist den opp for din tar seg.)

I dag var det kokt oksekjøtt med pot. og grønnsaker av
alle slag + alle tiders grønnsaksuppe kokt på kraft-
bein. Vitaminene strømmer inn. Igår kvell
begynte skodda å syre seg. Du har nå lagt tett
mellom huseue nesten utbrudt siden vi kom hit.
Så viste det seg altså sent igårkvell at himmelen
var strålende blå og skyfri over skoddeteppet. Kåken
og jeg fant på å gå på fjellet og starta i 1/2 tide.
Her skal ligge et par containere (tyske) som ikke
er tømt enda og der er bl.a. ammunisjon som vi
kan bruke, så vi kombinerte turen med liting etter
containerne. Hadde geve og kikket med, men
glente sjølsagt fotografiapparatet som vanlig. Vi
kunne ha fått noen praktfulle bilder. Vi var nemlig
høyere enn skoddeteppet og kunne se ned på det
ulne flaten som strake seg helt til horisonten øst-
over. På vestsida av øya var det klart så vi så det blå
havet så langt øyet rakk. Sjøl hadde herlig midnattsol
og blå himmel deroppe. Det var helt fantastisk.

Vi kunne gå helt ut på kanten av 300-meters stup som går helt loddrett i havet. "Verla" var med oss og hun satte seg stadig i flott posisjon for fotografering ytterst på kanten av stupene, så jeg ble stadig minnet om at jeg hadde glemt apparatet. Vi fikk se to rever seroyge som satt i silhuet mot midnattsola. Flott syn. Jeg løssa et skudd mot den ene, men traff heldigvis ikke. Det er jo ingen vits i å ta reven nå når jelsen er verdiløs. Bedre å vente til ettervinteren. Vi kom hjem i 1-1/2-tida uten å ha funnet noen containere. Det er jo endeløse vidder å gjennom-
søke. Rart landskap forresten. Stein i masser, men allikevel sa det svøppe hver gang en løfta foten. Det er våt leire under, samme hvor høyt en kommer i fjellet. Gikk i til midt på stovlene av og til, så det var ikke akkurat lett å gå i dette terrenget. I formiddag veknet jeg til strålende solskinn. Det har vært en herlig dag, klar himmel og max. temp. +5.4 grader, og det har jamen følt

varmt. I formiddag tok jeg på meg å riste alle kull- og kokesekkene som nå var tørre. Det var et fælt arbeid. Jöss, så svart jeg var i trynet da jeg hadde rista alle 270. Forferdelig. Kullstøv inni kjisten og øynene og nesen og øran og øyenvipper som ei nysonenka filmstjerne. Kulsing og jeg bretta sammen sekkene og kuinta dem og stussa dem vekk, så det er greit. Men denne skitjobben foregikk hadde Bjarne stor sjau inne og veska i sörker og ordna og pussa og tørka stöv og om-
möblerte litt på stua så det blei mektig koselig. Så nå er det liksom orden i saksene og mektig koselig og trivelig alltsammen. Bare nå god-
været kunne holde seg ei stund. Trov nesten jeg skal fi Kulsing på trua til å gå på fjellet en tur ikveld også så vi får ta noen bilder. Det er vel best å benytte godværet mens vi har det. Men ikveld blir det ikke så sjeldne bilder som vi kunne fått igjen, for all tåka er fordrufta.

30/7-50

Jo, jeg fikk Kåsen
med på fjellet om kvelden 26 de.
Det var klart var og sol, men
kraftig nordlig vind og svært
kalt, så det ble ingen lang
tur. Noen bilder fikk vi da tatt.

Containerne lette vi
etter i et nytt område, men fant dem ikke. Her er
enda noen snöbreer, så containerne kan jo ligge
skjult under disse. Ellers er det igrunnen svært
lite å skrive om. Dugne går ganske fort med det
vanlige stellet. Føring og varming av bilkjørene og
gaisene, observasjoner og annet radioarbeid og dessuten
småpudling og vedlikeholds-
arbeid på stasjonene av
forskjellig slag. Jeg har nå
jobba felt med den nye
telefonisenderen som jeg
installerte så raskt,
men som viste seg å

være en skuffelse av de skjeldne. Vi får ikke noe

fart i den, hva nå
enn grunnen kan være.
Noe ordentlig måleinstru-
ment fins her ikke. Jeg
fant et gammelt tysk
instrument i en kasse i
maskinhuset, ivret og
skranglete. Jeg har nå

plukket det sund og lodda og renna litt list og just
så det er delvis brukbart. Det ser ut til at det er noe
galt med omformeren som bare leverer 230 volt mens
den jo er beregnet å
skulle levere 525 volt.
Det spørs altså bare om
dette måleinstrumentet
viser riktig for de høye
spenninger, slik som
det gjør for de lave.

3
Jeg har iallefall sendt
en note til Glomsith
Dag spurt hva han
kommer. Han skulle
hvis han prøvd senden
for han sendte den med oss hit.

Ekrem har et par
sager holdt på å spikre my pappe på "leia" som jo
skal være helt pappekledd. Nå ser den jo ut som
et slott. Og så igårkvell starta vi på litt av en
ekspedisjon som tok hele 9 timer. Det var Bjarne
Kühn og jeg som dro nordover, mens Ekrem pass
stasjonene. Vi skulle til fangsthytta på nordøya; det

er ei norsk mils vei.
Vi måtte jo i båt for
å komme forbi
stupene her like nord
for stasjonene, og da
blei det til at Kühn
og jeg gikk på land

straks vi var kommet forbi stupene og gikk langs
fjæra, slik at vi kunne lite etter hvalrotenner
samtidig med at vi avanserte nordover. Bjarne
rodde ei halv mils vei og gikk sei iland og venta
på oss. Som vanlig måtte vi dra på et gress for alle

tilfellers skyld. Jeg
hadde med fotografi-
apparatet. Ja, det
blei litt av ei vandring
langs fjæra, men vi
fant la over 3 kilo
tenner. Vi kom omsider
til fangsthytta og der

sa det falt ut. Se som har vært der sist, visstnok
for et par år siden, har ikke stengt ordentlig etter seg. Nei,
forresten så har det visst vært folk der siden, for jeg
tror Børsting og Otterus var der i fjor høst. Shoutfall
var det en halvometers snø og is-svull på golvet i det
ytterste rommet og i det innerste, altså selve hytta,

sto varmet 4-5 em på dørken. Bjørnen hadde nå
også gjort sitt. Bl.a. hadde den vært på taket å
slått ned pipa og dessuten bærer vinduslemmene og
hueskjørnene tydelige merker etter bjørneklørne. Den
så altså stort sett fælt ut. Vi hadde jo gledde oss til varme
i ovnen og en kopp kaffe og dessuten begynte det nå
og blåse kaldt og surt. Den hytta ligger på ei svær
sette som er omgitt av fjell bortsett fra åsene der
hvor overgangen er til andre siden av øya, og kyst-
linjen dannes en svær bælt med pen sandstrand og
masser av drivtømmer. Radiostasjonen lunde lagt der,
for det er mye penere og åpnere omgivelser, og dessuten

bedre landingsforhold
for avløsningsleatene.
Ja, nok om det. Vi gikk
trøstig iveri med å hogge
is av dørken såpass
at det gikk an å få
døra omthlig opp. så

rigge vi opp ny skorsten av de gamle blikkrørene som
var der og fikk fyr i ovnen og lys på et par parafinlamper.
Det blei straks koseligere. En annen ting er at omrøret
ramla ned noen minutter etterpå og at tærene trillet og
horten holdt på å ta hnelken på oss for vi fikk røret
på plass igjen, forsvorlig surra med streng. Så var
det å sitte utafør i et kvarters tid, mens hytta blei
luffa for sur røyk. — Ja, nå må jeg holde opp med
skrivninga ei stund. Kulseng og Ekrem er dradd sør-
over med leaten og Bjarne og jeg skal nå til å gjøre
rent grisehuset. At det er søndagshuell spiller jo
igjennom svært liten rolle heroppe. —

Ja, her er jeg igjen.
Nå er grisene stilt og
my halm lagt på dørken
hos dem. Det er nok
rikelig søte "3 små griser".
De har vokst og blitt
fjertere nå enn da vi

fikk dem ombord i "Ulgsæl" i Tromsø. Da var de jo
noen små ynkelige skapninger. — Ja, det var den
turen igår kvell. Vi kom oss da inn i lytta igjen.
Der var godt utstyrt med hermetikk og kaving og
røyk og tørt ved og kull så sånn sett var det bra
grier. Vi fikk kokt kaffe og satt fram kaving og smør
og varme kjøttboller og sardiner og bringebær syltetøy så
at var bare å skuffe i seg. Ettupå var det en
god røyk og en prat. Fangstlytta er bygd for så
lang tid siden at Bjarne vet ikke når. Og når ikke
han vet det, så er det nok så lenge siden, det er bra
sikkert. Der har nok foregått mye rart, men den
største tragedien ble vel utspilt der under krigen.

Der var ingen radio-
stasjon før krigen. Det
var tyskerne som gikk
iland her under
krigen og satte samme
stasjonen. Før den

(1) Har da glemt å regne med Camp Rudi som ligger her ved
stasjonen og som kanskje er den eldste av lyttene.

tid var her bare de tre fangstlyttene, 2 på nordøya og
en på sørøya. Den lytta det er snakk om nå er altså den
mellomste av lyttene og radiostasjonen ligger midtveis
mellom den og den sørligste lytta. Vel de første som
kom til denne lytta vi satte i igårkvell etter at tyskerne
var dradd sin kos fra slojen fant flere lik omkring
lytta. Antallet vet jeg ikke. Det var russiske, både
menn og kvinner. Forskjellige fynn lange stranda viser
at det måtte være skibbrudne. Landingsstedet deres
er litfor lytta et godt stykke og vi passerte det på
hjernturen inatt og så oss litt omkring. Der lå
rester av støvler av felt og høyhelte damsko og fülle
magasiner til russiske maskingverer. De må ha hatt
et kollosalt bål på stranda, for drivstokker på meteren i
diameter var avbrennte tvers igjennom. Der lå masse
tøyrester omkring og søndmorkne livbelter med russiske
bokstaver på. Dessuten fant vi noen andre grier som
var lite hyggelige. Jeg fant først ei hosteskål og ei
rygggrad som vi så på men antok var av björn. Men

Det som står på disse to sidene om russere etter det vi så. Det viser seg nå lenge etterpå at den hele saken. Alle som omkom døde av slit og frost. Bare 3 personer blei hentet av tysk ubåt, men en av

så fant Bjarne ei likedan høfteskål like ved med lærbeinet på og noen smittrevler og noen ribbein ved siden av. Det var fort gjort å finne ut at det var rester av mennesker. Bjørn og rev har vel gjort sitt til å spre levningene omkring. De likene (eller likrestene) som blei funnet etter krigen ved luytta blei begravd like ved luytta og vi så grava; men disse som vi fant må ha krepert like etter at de var kommet iland av frost og utmattelse og har altså ikke kommet lenger enn til landingsstedet. Det tragiske er at de som hadde nådd luytta ikke kan ha kommet seg inn i luytta for der var jo fullt av mat og bensol. Nei, de lå døde utenfor allesammen. Og det er ganske rart, for de kan ikke ha vært særlig dårlige når de har tatt seg fram til luytta fra landingsstedet. Det er litt av en morsj, nemlig. Og ingen lik er funnet mellom landingsstedet og luytta. Alle lå spredt omkring luytta, bortsett fra de vi fant. Det er derfor

of tyskere som skulle ha skutt, er antagelsen var to overlevende russere som kunne fortelle om de overlevende var i luytta, men døde etterhvert slik at disse døde ombord. Disse anmerkningene skrives 20 år etterpå!

antatt, - og med krav på riktighet -, at tyskerne har vært i luytta eller i nærheten og har skutt ned russene. Det fins faktisk ikke noen annen mulighet. Og at tyskerne har vært ved luytta er sikkert, for der ligger rester av tyske radioapparater og håndgranater og ammunisjon og drikkelkar spredt omkring sammen med mye annet småmateri som sikkert er av tysk opprinnelse. Så det ser faktisk ut som om noen tyske krigsforbrytere har undgått domstolen i Nürnberg. Vi tok med oss tilbake hit noen verktøy, cigarett, 2 reinskinns soveposer etc som vi skal bruke til å gjøre istand sørluytta med. Nordluytten er det ingen bruk for da det er så vanskelig å

komme dit vinters tid. Isen er det så opp og ned med, og å gå over fjellene er en umulig tanke. Vi skal utstyre sørluytta

og ha den klar til fangstsesongen kommer. Så kan vi ha noen sjölshott der og fangst der og her ved stasjonen. Det er fint fangstterreng ved nordhyttene, men de har hatt bjørn der før som har blitt liggende helt til om våren og råtne før at det ikke har vært sjangse til å komme fram å hente den. Og råtten spikk og skinn har en jo svært liten bruk for igrømnen. Dessuten sette vi hytta litt istand så den ikke skal bli helt ødelagt av vind og vær. Tok inn skorsteinen og spikra en planker over hullet i taket. Spikra også igjen vinduene og ytterdøra. Ellers er å fortelle at vi tok to liv på turen. En tjyvo var særdeles felle og forsøkt etter beste evne å pløye hjørtorva av oss med klørne. Kålseng trakk pistolen og på tredje skuddet datt den. Det andre var vel nærmest et barmhjertighetsdrap. Vi fant nemlig ei alke som lå og kroop mellom steinene. Den var sjuk; så sjuk at vi kunne løfte den og bære den uten at den protesterte. Særlig i fjell

ikke lva som fülle den igrømnen, men det var noe svære greier som hang ut bak på den, enten det nå var et egg den ikke har levert å bli levitt eller det var magaseleken som var på utmarsj. I hvert fall slo vi den ihjel. Det var jo det beste. 3/8-50 I forgårs kvell gikk vi en liten tur igjen. Det var Ekrem, Kålseng og jeg. Vi gikk tvers over øya her ved stasjonen og nordover langs stranda på andre sida. Tenner fant vi ikke, men ellers var det jo mye sakt å se av gamle nedfalne sjölshott og røvfeller. Vi gikk så langt som det går an, nemlig til vi blei stoppa av noen kullorsale fjughfjell som gikk rett i sjøen fra ca 2-300 meters høyde. Jås, så mye fjugh der var. Jeg skjøt noen skudd opp i fjellet for å skremme dem fram og det var som myggsværmer mot himmelen. Alker, Stormåse, tjyvo, havhest og den såkalte Trommøvering.

Ja, det var litt av et syn. Gjerdagen gikk med til forskjellig småpusling; bl. a. satte jeg opp en ny lademotstand i maskinhuset. Om kvelden igjen blei det et pragtfullt vær. Så og si skyfritt og null vind. Sjön var oljeblanke så langt en kunne se. Midnattsola varma så det var en fryd. Ekrem og jeg fant på at vi skulle prøve å fiske, noe som risetnok aldri er prøvd før her. Vi tok den store spissa og seil, men seilet kunne vi spare oss for

at bli om mulig enda mer stille mens vi var utpå.

Vi prøvde fisker mangfoldige steder, men uten resultat. Der er kollossalt langgrünt utover.

Da vi hadde kommet så langt som $1\frac{1}{2}$ timer jern roing rett ut fra stasjonen, var det enda

bare 17 fanner vann. Vi fikk altså ingenting bortsett fra et par rare smådyr som var i millioner i vassyta og som vi tok med i

land for å studere på nærmere hold. Der aldri sett sånt rart før. Vi tok noen bilder i båten og lå og doste og kosa oss i sola. Vi holdt på å ro ut til et svært isfjell som lå og skinte i sola, men fant ut at det var ikke verd strevet; det var for langt å ro. Så rodde vi da tilbake og var vel inne i b-tide imorges.

Vi er nå sånn passe vrangsvønt alle mann.

Sover til middag hver en dag, men nei kvelden kommer, da er det liksom vi våkner til og begynner med

tvingning eller jobbing
eller hva som helst
inndatt å gå til høys.
Det kommer forresten
mye av at det stort

ett er best vær om natta. Skvell laden vi igjen.

Motoren hampes og går på bare en cylinder av og til,
men den går da og det er hovedsaken. Ellers er jeg

nå så smått begynt å vente på noen ord fra Doris.

Hun burde ikke (av egen vilje) fortelle at hun skulle
sende noen ord mens hun er sørgå, også ikke gjøre
det. Da skulle hun heller latt være å si noe i det

helt tatt, for da ville
jeg ikke vente på noe
lenger og da hadde
jo allt vært ok.

Lurer på hva hun har
dit så travelt med at
hun ikke har tid å gå
på telegrafur (!!)

8/8-50

Nå er det igjen ei stund sia jeg har skrevet, men det
kommer simpelthen av at jeg ikke har hatt tid. Her
har vært nok å stå i de siste dagene, uten at jeg akkurat
kan nevne spesielle store saker og ting. Det er likevel
stadig noe småtteri å pusle med, - små reparasjoner
og vedlikehold, føring av bikkjer og priser etc. etc. Det
er nå formiddag og jeg har hatt nattevakt, men går
likeså godt rundt til over middag. Sitter nå og koser
meg med god musikk i radien og inntar en lett
frokost - rislet hvete med tyttebar og melk. Så man
har da sine kosestunder. Fikk brev over LNT om at jeg
har fått amatørsertifikat LA9AC og det var jo mors.
Har nå rigget til settet mitt, men det er totalt elendige
k.b.-forhold om dagene nå, så jeg har ikke brydd meg
om å prøve noe særlig. Var en tur en dag sammen
med Ekrem. Vi gikk til sør-hytta, langs stranda. Det
var 2 timers spaseretur. Vi fant litt "tann"oppe, der-
iblandt fant jeg den litt til største, den veier 8 hekto.
Vi gjorde turen for å se litt på hvordan forfatning

hytta er i med henblikk på vinterens fangst. Den så
mildeest tatt fjelt ut. I forrommet lå råtne bjørn-
kjøttstaber og mugg og geier oppetter skottene og vann
på dørken. Proviant fanns ikke, men litt kull og parafin
var i behold. Så tok vi ~~et~~ mål av tallet og hytta inn-
vendig, for vi skal sage til material til nytt tak og
plater til veggene her og fakte bortover. Ekrem har
laga nytt vindu til hytta med karm og det hele
færdig til innsetning. Det vinduet som er er så
att for lite. Noe over skal det settes inn i hytta og
proviant, material, taksag, spiker, verktoy o.s.v.
skal paktes bortover sammen med den strakes det bli
roligere på sjøen så vi kan komme til og fra
land med båten. De aller fleste dagene er det
umulig å tenke på roing, for så langgrünt som
her er så bytter det i ett leir. Vi fikk et bevis
igår på hvor farlig det kan være i båtene her enda
de ser nok så uskyldige ut. Kiheng og Ekrem
tok seg en rotur igårkvell. Eller rettere sagt en

spasertur nordover, men en må jo i båt for å
komme forbi bergene her nærmest stasjonen. De var
borte i mange timer og vi så de kom runde tilbake
og slengte over kjelen. Og plutselig ca 50 meter fra
land kommer et brott og tar dem bakfra og på
et blink kasta det båten på tvers og helt rundt.
Nå er her som sagt langgrünt så sjøen rakk dem bare
til livet så det var jo ingen overhengende fare. Men
Ekrem kom under båten og det tok ei heil stund
før han kom opp igjen. År, årskar, plikter og tofter
og båtshaker og kavlur de hadde funnet fløt omkring,
men de måtte nå først ta vare på båten så ikke
de ble slått sønd. Nå først kunne en se hvor
store bråttene i grunnen var. Mens de gikk der og
vassa og bergene, reiste bråttene seg rett opp og slo ned
over dem så de blei heilt borte av og til. Men de
hadde jo fast grunn under føttene og bare lo av det
hele og rulla rundt med bråttene når de ramla
overende. Ja, det gikk bra denne gangen. Bråttene

kunne jo ha tatt dem lengre ut og da hadde det
vært verre. Spør bryter jo et par hunder meter
ute. Men Bjarne er kjent her og har sa til dem
da de rodde at de heller skulle la det være!

Resultatet er at nå ligger et lommeter og et armbåndsur
fylt med gverolje og må ligge slik for om mulig å
berge dem til en nær tak i en iverken om et års tid.
Det var nå flaks at den hverken var fotografiapparat
eller skytevåpen i båten slik som det vanligvis pleier å
være. Skulle tatt seg ut i fott spovann på de
ulpussa manserne. Bjarne og Kulseng skjøt 5
alke den levellen Ekrem og jeg var på søkhytta, så
nå blir det vel snart fjøglensiddag. Inntatt hadde
jeg som sagt vakt, og da det jo bare er mit hver
tredje time, benyttet Bjarne og jeg tida etter beste
evne. Bjarne får ikke sove om natta så allikevel.
Vi har rom sammen, og det trenger til oppussing.
Det hele ser helt uferdig ut enda. Vi la plater
på veggene inntatt og lister under taket og fiksa

skjøtene med limpapirvann som ikke ville sitte fast
hvorfor vi kokte limvann og smurte remsene med og
da satt de ok. Så begynte Bjarne å fikse vinduet.
Vi må ha karm rundt og vinduspost og ledning inne
for slikt har det aldri vært. Jeg fikset opp med
lysanlegget som vi jo måtte rive ned for å legge
platene. Så nå skal vi en dag smøre limvann
over det hele og male i lyse fine farger. Så skal
det legges gulolister og gulvet skal lakkas, og da
blir det nok fyrstestuiten her i gården.

12/8-50 Klokken er nærmere 4 lørdags morgen og jeg har
vakt. De siste døgnene har gått litt i svær for meg
for en er helst oppe om natta og sover om dagen.
Og hvorfor ikke; det er
jo lyst hele døgnnet så
det kan jo bli et fett
når en sover eller ikke.
Rommet vårt er nå
begynt å ta form.

Forleden natt laga vi de siste golv og taklistene og fikk dem på plass og deretter limsmurte vi vegger og tak. Igår natt grunna jeg taket, og nå inatt har Bjarne og jeg grunna veggene. Taket skal være hvitt og til veggene har Bjarne laga ei mydelig blanding som nærmest må kalles lyslys blågrønn. Listene skal vi ha brune. Det blir lyst og trivelig. Og det gamle giletbrøtne vinduet som det sto okan igjennom selv om det var stille ute, har Bjarne fiksa opp med kitt og lister og vinduøst og ledning så det er så godt som nytt. Og nå driver vi og fyrer i ovnen for å få malinga til å tørke så vi kan få malt andre støket snarest mulig. Var her

eller noe å bemerke?
Jo, jeg hadde min første amatørforbindelse her om lag med en kar på Bardufoss. Igår morges var her sol og

fint vær og da kom det en storkobbe seilende fubi. Den var litt langt ut, men Bjarne og jeg prøvde et par skudd på den fra stranden uten å treffe.

Og fru Doris har jeg enda ingenting hørt. Lurer nå på hva som er i veien. Hun har jo vært hjemme i ei uke nå, bortsett fra at hun jo også hadde lovt å sende

noen ord da hun var søpa. Tror snart svarten er laus. Men utalen var at hun skulle skrive først og adressen har hun, så jeg sender ikke et eneste ord før jeg får noe fra henne.

Ja, nå er det vel nok spjøyt for denne gangen. Jeg må vel til med nutten igjen. Vi sender mit hver time nå av og til, for catalinaren har tenkt seg fra LIT til Longyear.

17/8-50 kl 0100 natt. Skodda tjukke som grünt. Uttrivelig.

Men her blir vi nå snart så vant til skodda at noe annet snart er utenkkelig. Livet går sin vante gang. Her er kvell fyrte jeg opp i maskinhuset og hadde meg et bad. Det var en opplevelse av de sjeldne. Vi har begynt å få såpass rolige dager nå at det kan være noen vits i å vaske seg. Så fikk jeg Ekrem til å kutte håret mektig kort og etter å ha skiftet fra innerst til ytterst var jeg så god som ny. Med rommet

går det framover ja. Vegger og tak er ferdig-malt så det er bare lister og dørk rigger. Det er bare det at malingen tørker så forferdelig seint; luftens her er jo nærmest vann å kalle, så det er vel

tenkelig at malinga trenger lang tid å tørke selv om vi

fyrer litt i ovnen for å skynde på. Her vert noen små tårer langs stranden om kvellene og litt bein finner vi da av og til. Tror vi har ca 10 kg allerede og det er visst riktig mye såvidt jeg forstår. I fjor hadde de 12 kg på hele året og omtrent det samme foledes år. I dag fikk jeg da endelig telegram fra Doris. Jeg har visst ikke hatt noe å bekymre meg over, nei. Men jeg gir meg ikke på at det var ulik henne å la meg vente så lenge på livstegn. Hun sier hun har sendt brev med fly. Det må være den Catalinaen som gikk opp til Longyear her om dagen. Han skal visst over her og slippe eventuell post på tilbaketuren til Tromsø. Men han ligger enda i Longyear. Det er nok dårlig med flyværet. Og om det skulle bli flyvær, så ligger vel som vanlig skodda som grünt over flopen slik at flyet ikke tør komme hit. Og om de tør, så er det liten vits for de kan umålig finne tak i flopen i denne skodda så allikevel. Så det brevet har jeg liten tro på at jeg kommer til å få. - Søndag var det store festmiddag: Alken og flusk. Fantastisk. Sprakk nesten

17/19/8-50 0200 natt. For noen timer siden dreide vinden
på nord og øket på slik at vi nå nærmest har stiv huling.
Byggene er den kauskeje mer. Og skodda er blåst bort
etter å ha lagt som plysj mellom husene her i flere
dager i trekk. Tåkebanker er her enda, men de ligger
å høyt og spredt så en ser blå himmel og har god sikt.
Brev fikk jeg ikke, nei. Det var som jeg tenkte. Da
catalinaen gikk fra Longyear til Tromsø hadde vi
tjukkeste slags skodde her på loyru, så fløyet for
forbi. Wellwell! På rommet er nå listene malt rød-
brune og det er rakkert som i ei kirke, men tørt er
det enda ikke. Så har jeg vaska litt leker.
Bl. a. to kakishjorter som var gått helt i filler.
De må være komplett råtne, eller også er det jeg som
er blitt så svær og sterk (tjukk og feit?) at skjortene
sprulker når jeg rører på meg. Den ene var så og si
tvers av mellom skulderblarne og den andre holt
på å miste armen langs sømmen oppre. Jeg
har nå "stokkerert" og stått i værre. Brukte litt

av det ene skjorteflakket til lapper. Det er ganske pent
gjort, om jeg må si det sjøl, og i hvert fall er det solid.
Men antagelig reoner de ved siden av lappene neste
gang, for tøyet er hav råttent. Sendte telegram
igår til Ungdommens Radiomagasin om ønskeplate
til fk. onsdag. Håper nå bare vi blir trukket ut.
~~For~~^{16/8} gjorde tuktung og jeg litt av en ekspedisjon.
Er litt mör i beina enda. Vi gikk herfra kl 19³⁰
16/8 og kom tilbake kl 03³⁰ 17/8. Hadde ikke mat med
oss. for vi trodde ikke vi skulle gå så langt. Vi tok
båten og rodde oss forbi nord-fjellet og gikk så langs
stranda til hytta der nord hvor vi har vart for.
Men så fortsatte vi nordover for vi hadde forstått
Bjarne slik at det ikke var så langt å gå for vi
skulle komme til et stup i sjøen som sperra for
videre framrykning og det hadde vi tenkt oss. Vi
kom da også dit omider, men jamen var det langt.
På tilbaketuren gikk vi full speed hele veien og det
tok 1/2 time fra der vi måtte snu og til hytta; og

samme tid fra hytta og hit til stasjonen. Det var
en hard marsj, særlig fordi vi gikk så fort. Da
vi kom til båten, var det knapt vi orka å ro oss
rundt bergene. Men sølten dreiv oss fram. Vi satte
en bra rekord i beinleiting. Tilsammen fant vi 5 kilo!
Og deriblandt hadde jeg ei tann som slo min egen
rekord fra før, den veier nemlig 9 hekto mens
den forrige rekorden var knapt 8. Dessuten var
det ikke stort å se på turen. En stor kobbe lå
og småbada bare 20-25 meter fra stranda en plass,
og vi sto lenge å så på den før den dukka da den
oppdaga oss. Havhest, måker, alker og teist flaks
om oss i tusenvis og tyggoje i hundrevis, for å overdrive
litt. To havhest skjøt jeg ned med stein, men
den ene kom seg unna utover sjøen, og letta etter
noen minutter. Så kom vi over mere menneskerester
på et nytt sted. Det var visst bare ett skjellet som
lå drøst utover. På det stedet der vi fant de to
forrige beinanglene, - altså på russernes landingsplass,

så vi oss mere om og litt lenger opp i bakken fant
vi noen kløbytter og et livbelte med russiske bokstaver
og ei skinnkruse, en støvel, ei svar rød båtplikt etc.
Der lå også ei høfteskåle og noen ribbein og en litt
rygggrad, og like bortfor fant vi to knokkelføtter
et par meter fra hverandre. Den ene var ganske
godt bevart med lårbein, leggbein, tar og det hele.
Vi snakka igjen om at vi kanskje skal tyde navnet
på livbeltene og melde fra til myndighetene om
sakene. Det har visst aldri vært meldt fra, men
de menneskerestene som lå ved nordhytta er altså
begravd. Det riktige er vel å melde fra om slikt,
men svært vet om en skal si fra til russisk konsul
eller politiet eller noe sânt. Far nå se om vi orker
å gjøre noe med det. Vi må da i tilfelle først
nordover og tyde navnet på livbøylene. Her en
kveld åpna vi noen flasker og hadde en aldri så liten
fest med gitar og sang og spill og allt til faget
henhørende. Vi hadde det riktig moro. Ut på natta

fant Bjarne på at bilkjene også måtte på et litt
more og så slapp vi dem løs. Først en av gangen,
for Bøster og Sniken er gamle fiender og kan aldri
la være å slåss. Rulle er liksom kongen sjøl så ingen
av de andre to tør å gjøre ham noe. Men om ei
stund hadde vi alle tre løs. De svære dyrene
får som utskutte kanonkuler mellom húsene her
og litta på beinet overalt og nåt friheten i fulle drag.
Rulle hadde vi også inne i stua et øyeblikk, men
måtte hurtigtst mulig få ham ut igjen, for han
var ellevill av glede så det truet med å gå ut
over møblerna. Han er roslig svar, den karen.
Og stakkars lille Vesla var så vittskrent av disse
store stygge guttene som kom stormende som en
Åsgårdsrei, at en bare så det hvite i øynene på henne
og hun redda seg skyndsamt inn i bislaget og sto
i døra og brukte kjift og knivve og flekte tenner slik
at de tre hjekkingene ikke torde nærme seg. Men
interessert det var de. Tilslutt stungte vi henne

inne i "lusa" mens de tre fikk rose litt omkring.
Vi lot dem være løs ei stund og satt inne da vi
hørte knurring og et syndig loven. Det var sjølsagt
de to arvefiendene Sniken og Bøster som var i
slagsmål. Vi lot dem slåss til de ikke klarte mere.
Av og til når Bøster bli liggende for lenge under, var
vi borte og hjalp ham. Sniken fikk seg mangt
et spark i røva og en gang måtte Bjarne slå ham
i hante med en plankubit for å få dem fra
hverandre. Vi ville jo så gjerne at Sniken skulle
fått omkelig juling hos Bøster, men det er noe som
enda ikke har hendt. Sniken er nemlig en svært
usympatisk kar, enten det nå kommer av utseendet
eller oppførselen, eller begge deler. Og hadde bare Bøster
hatt tennene i orden, så tror jeg nok det hadde blitt
en annen sak, men hjørnetennene hans i under-
kjiften er brukket på en eller annen måte. Vel, de
slutta da de ikke klarte mer og da så de nok så fela
ut begge to, blodige og skitne. Så ble de satt i

bånd igjen og Vesla ble sluppet ut, men hun
listet seg enda nok så forsiktig rundt hushjørnene
av redsel for å møte de fæle guttene. Idag har
vi forresten oppdaga at Vesla er blitt voksen
sammen, og vi har måttet rigge til en kjetting til
henne også. Stun er enda så tung at er ingen
vits med noen hvalger der i gården. Det er
ordentlig sørgelig å se på henne. Stun har jo aldri
vært i bånd før og hun er så redd kjettingen at
hun ikke tør røre seg. Stun er helt sinn syk av
redsel. Særlig med det samme hun ble satt fast,
da oppførte hun en sann krigsdans og det er et
under at hun ikke slitt hodet av seg sjøl. Og
hun sluss formelig med kjettingen og bit i den så
blodet flöt av kjettingen på henne. Av og til gråter
hun i timeres, som et menneske å høre på. Men hun
må jo venne seg til kjettingen og jeg tror ikke det tar
så mange dager før hun blir fortrolig med den.

25/8-50

kl 0130. Ja, nå er jeg nettopp kommet hjem fra
en anstrengende og farlig tur. Vi har jo nå i ukervis
hatt liggende belagt en masse utstyr, proviant etc som
skulle til Sörhytta, men det har ikke vært såpass
løye på sjøen at vi har kunnet komme av landet.
Men nå ikveld, - altså igår kvell, - så det såpass bra
ut at vi fant på å dra avgårde. Vi somba nok
litt for lenge før da vi skulle laste inn i båtene
i 19-20-tida, hadde sjøen falt, så det var kvite
svære brott hvor en snudde seg. Steinkung og jeg
gikk i størprissas. Jeg satt ved årene og han stua last
som de andre rakte ut fra land. Men han
var så grov med sjø og strøm at de bare fikk
lempe ombord et kalli eller to hver gang jeg var
inni steinene med akterskotten, og mellom hver
gang måtte jeg ro en stor runde ut og rode for
vi blei drevet søover heile tida under innlastingen.
Og helst skulle jeg holde bången mot sjøen, for
av og til vriste der seg noen stygginger med

skumhatt og de er ikke greie å få fra sia. Så
det blir å ha et øye i fjera for ikke å slå sund
båten og et øye i rova for å holde øye med
sjøene når de kom. Vel, jeg fikk ombord en liten
komfyr, et vindusfag med karm og kledning, 4 ruller
talgapp, 5 svære kunker panelingsbord, en halv
sekk poteter, en stor kasse proviant av diverse
slag, en kasse cement og en kasse verktøy og
gjer. Et bra lass. Så hoppa Kåkung i land
for å hjelpe til med å laste lett båten, mens jeg
padla meg rett utover det beste jeg kunne.
Kommer en først noen hundre meter fra stranda
så blir det dypere og ikke mere grunnbott, så
da er en liksom berga. Så velta jeg på Kåkung
og Ekrem som kom med lett båten. De hadde
5 sekker kull, en fullpakka ryggsekk, 2 svære
reinskinnsoveposer, omsvør med lene etc etc.
Men et lite bord, noen småplater kumtonit og en
balle glassvatt, blei igjen. Vel i rom sjø, kom

Ekrem over til meg. Vi rodde halvveien hver, mens
Kåkung klarte lett båten alene. Vi måtte langt
til havs for å undgå brottene utenfor nesene,
der de strekker seg skumsprøyt i skumsprøyt
langt ut igjennom havet. Sjøen var slitt ikke
liten, men den toppa seg ikke, og da så. Vi hadde
medvind, medstrøm og sjøen rett inn akter så
det gikk fort søover når vi først hadde strevd
oss tilstrekkelig langt ut. Ei tett snøbygge
la øya hvitgrå mens vi var utpå. Vi hadde
litt fin puddersne ifølgis som en forvunnet isjen,
men nå er hun ganske hvitt på øya. Det er litt
tidlig, men det forvinner vel fort. Vel, vi rodde
i 1 1/2 @ 2 timer og kom til neset der sørhytta
ligger. Ukjent farvann! Brottene strakte seg
som et belte parallelt med stranda i ei avstand
på ca 1-200 meter fra budden. Vi kunne se at
det var smølt vann innenfor brottene, men
brottene var avskrekende. Der slo helt tolt på
flere steder, det var nesten så en kunne få

lyst å legge bi og vente på floa. Men det ville
jo bli mangfoldige timer, og halt var det også.
Der var ett sted i "muren" hvor det bare brøt
av og til og der tok vi sjangsen. Ekrem tok
årene i vår båt for han er lofoting og veldig
båtvant. Kulsang la iveri først, for vi stakk
jo mye dypere enn lilleåten. Alkurnat da han
var i den trange rena, fikk han et par
stygginger i rova og jeg så faktisk hele kjølen
på båten. Men så lenge brøtten ikke belarv i vi
båten på sia, så går det. Han blei faktisk
slengt gjennom og var velberga i smutt vann
Han ropte til oss hvordan vi skulle legge det
an og Ekrem tok en titt utover og passa et
løye mellom de største bølgerne og så satte han
full fart. Vi fikk en stygging da vi var midt i,
som snudde oss litt sidelengs, men Ekrem jobba
som en villmann med årene og vi blei lengra
inn i lagunen. Der var helt grønt så vi sto på

grønn rett som det var, men hva gjorde det når det
var blikkestille. Så jeg vil si det tross allt er en
fordel å lande ved sørhytta ved fjere sjø, — hvis
en kommer heldig gjennom brenninga slik som vi.
For brenninga ligger som en bølgebyrte og innefor
er det blikkestille. Ved flo sjø går brøtten helt
i fjera. Slik det nå var, rodde vi oss ca 100 meter
sørøst og var så rett nedfor lytta. Der var bare å
legge til og tomme båtene. Sjølsagt må en ha vade-
støvler, men hvis vi hadde kommet ved flo sjø så
tror jeg vi måtte hatt vadestøvler til over ørene for
ikke å bli våt, — og lasta kunne ikke unngått å komme
i sjøen. Vi kasta allt opp på brinken og så gikk
jeg tilbake langs stranda. Brøtten 1 time og 25 mins
og rakte alkurnat å ta mittur nå 14/00. Service, hva?
De andre to skal nå ordene og fikse litt borti lytta.
Så skal de vente på floa og ro båtene hit igjen
og kanskje ha med noe råttent bjørneljøtt som
ligger der fra i fjor. Det er fin hündemat.

Flytta skal jo ha nytt tak, nytt vindu, ovnen skal skiftes ut etc. etc. Det blir en hel stor-reparasjon, men det begynner de nok ikke på inatt. Når bare utstyret er vel framme så er det verste gjort. Nå er det jo bare å gå langs stranda.

Tellus er å berette at Vesla har vent seg merkelig snart til kjittingen. Pim har et rasarianfall av og til, men det er sjeldent nå. Idag laget Bjarne en stor fin kasse til henne og nå sover hun så sødeligen i kassen. Så holder jeg på å lage ei lita hylle til å ha over sengen, til eskebein, vekkerklokke etc. Det passer nemlig ikke så på rommet at jeg får ha kommoder som nattbord etter omvælingene. Var en tur med Hagla bakover også forleden natt. Hadde Vesla med og skulle se etter alka som ser ut til å ha forlatt oss. Jeg så 6-8 seks-hede alker på hele turen, men ikke på skuddhold. Så nå blir det vel ikke fuglemiddag igjen før til våren.

20/8-50 lørdag kvell. Bjarne og Ekromm dro til flytta der sør innoges. De blir vel et par dager for å fikse opp saker og ting. Så nå er det Kålseng og jeg som steller hjemme. Det er jo alltid noe å stille med utenom radiotjenesten. Jeg vaske opp middagskopper og panner idag. Det går spåst på hermetikk når Bjarne er borte. Så er det å gi hundene og grisene mat. Så berer vi vann. Det er bare et lite sik igjen i "springen" så vi berer i et svart fat i maskinhuset for å ha i reserve. Sugehylla mi kom på plass ikveld og blei malt. Den blei riktig fin. Kålseng jobber litt på deres rom hvor de skal ha samme jobben som Bjarne og jeg hadde på vårt. Så flytta vi om litt på noen smøreolje og bensin fat og merke sortene med maling, og så fylte vi ^{utbløsing} på 3 hindkanner og malte en stor P på dem. Så hadde vi en bedre oftein med åtte sorter pålegg utenom speilegg og flusk. Imorra har vi tenkt å ta en generalopprydding i maskinhuset. Og nå er Kålseng gått til kjøp etter at vi har satt til livs en flaske rødvin og fire flasker öl. Jeg har natterakt.

3/8-50

Intet særlig nytt og skrive om. Men noen ord skal der jo skrives "aven og te" for å kunne kalle dette dagbok. Som sagt så dro altså Bjarne og Ekrem til bytta lørdag. I går onsdag, kom Ekrem tilbake for å hente røyk og forskjellige annet smatter. Det bli til at Kulsøy dro tilbake til Bjarne igårkvell så nå er det Ekrem og jeg som passer huset. Søndag rydde Kulsøy og jeg i maskinhuset og krota og feide så der er så pent så. Vi prekerete i hus to store ballonger med deat. vann, for en kan jo få frost hva dag som helst. Søndag kvellen dro vi med littbåten rundt nordfjellet og gikk langs stranden et stykke for å se efter bein. Hadde gevær med for det tilfelle at vi skulle få se kobbe. Vi fant null bein. En kobbe så vi som lå å kosa seg ganske nært stranden, men den holdt seg midt i brettene så vi skjøt ikke for den var ingen spangse til å bruke den om vi skulle treffe. Så vi skulle sette fra med båten igjen på bortsia av

fjellet, hadde spen øket falt. Men vi tok springfart utover og heiv oss i båten, og det gikk fint bortsett fra at Kulsøy fikk en vadertølen fylt av vann og ei stor bølge kom ombord og rødde med oss hit til stasjonen hvor vi lempa den på havet igjen. Så mandag gjorde jeg rent i grisehuset. Litt av en skit-jøbb, men det verste er lukt av grisepisset. Den er nøyaktig som matron!! Ikvell hadde jeg samme jobben og skifta også ny halm på platten de ligger på og strødde hele døren med sagflis. Samtidig fikk grisene ei flott lütte kveldsmat: potet-skrell og seller og ting kokt opp. Så de har nok riktig en festdag borti grisehuset idag. De hopper og spretter og grynner og stanger hverandre så det er nok bare velstand og triksel. Det er verre med kikkjene, stakkar. De er så våte og skitne at det er følt å se. Vi har nemlig hatt noe skrekkelig med regn de siste par dagene, - en dag over 20 mm på 12 timer. Vel nok har hændene en kasse

hver, men det er høyst nødtrængt at de går
inn i kassene, og de vantros visst følt for de
grøter som småtinger hele døgnet så det er nerve-
slitende å høre på. Det blir vel en annen svis
på dem når sneen kommer, tørt og ren og hvit.
Det er forresten fantastisk hvor de legger i seg av det
råttne bjørneljøttel som vi heuta i sørhytta. Det er
så råttent at når jeg kutter det opp med øksa så
er det bare gult gjørme enkelte plasser innmed beinet
så det skvetter ut av øksa. Og det lukter slik at
det ikke kan beskrives. Men bildejerne kaster seg
over det og slinker på det og riktig godgjør seg
og småspiser innimellom for å få det til å vare
lunge; helt blinde for allt som foregår omkring dem.
Høyst merkelig, etter min mening. Og ikke blir
de dårlige av det heller, enda det jo er komplett
råttent. Men da Verda fikk en boks hermetiske
fiskeboller som kansje var litt anløyne, da
hadde hun en skrekkelig magesjau i flere dager.

Som sagt så regna det kollosalt noen dager nå. Kåbung
skulle ut og heute vann og oppdaga at det var helt
fritt for vann, - ikke en dråpe igjen, og det midt
under det kollosale regnet. Vi måtte et stykke opp
i lia her for å oppdaga at de kollosale vann-
massene hadde gravd seg my vei og reite ned
bortved den gamle fangsthytta som står her
like nord for stasjonen. Vi ledet vannet på rett
vei igjen, men så lenge regnet sto på var det
helt brunt av jord og leire så vi drakk nå like
mye moder jord som vann. I går var det lettere
regn og idag nærmest tørt med opphold innimellom,
men det har lagt seg sne i fjellene her. Jeg
har nå begynt med skjemaene for August. Litt av en
jobb å fylle ut disse månedlige skjemaene, men
når en tar seg på tak så går det da. Fikk brev fra
Tor idag at han er slutta på LNT. Jaja, det
kunne vel ikke være; de er jo for mange der. Hva
skal nå han ta seg til? Ja, det er et problematisk yrke.